

F°
5084

Repertoriumnummer 2022 / 13217
Kamer G17
Datum van uitspraak 22/12/2022
Rolnummer A.R. 20/1055/B

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Verzoekschrift/dagvaarding
na 31/01/2019

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent

Beschikking**

ONGETEKEND VERZOECRSCHRIFT
VERZOEKERSNAAM: [illegible]
AANVAARDINGSDAG: 2022/12/22

Aangeboden op
Niet te registreren

A.R. nr. 20/1055/B – In de zaak van

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

verzoekers, bijgestaan door mr. Hilde Van Vreckom, advocaat te 1030 Schaarbeek, Adolphe Lacomblélaan 59-61;

verleent de rechtbank de volgende beschikking.

De rechtbank heeft de stukken ingezien, waaronder:

- het hieraan gehecht verzoekschrift en de erbij gevoegde stukken,
- het schriftelijk negatief advies van substituut-procureur des Konings Pieter Moyaert d.d. 10 juni 2022,
- de conclusie van verzoekers neergelegd op 2 december 2022.

De rechtbank heeft de echtgenoten en de raadsman van verzoekers in raadkamer gehoord op 8 december 2022, daarna het debat gesloten en de zaak in beraad genomen.

Voorafgaandelijk

In het aangehecht verzoekschrift wordt de familienaam van bij vergissing fout geschreven als . In hun conclusie hebben verzoekers dit gecorrigeerd.

Verder heeft het geding dat zijn ouders namens hem (tijdens zijn minderjarigheid) hebben ingeleid, verdergezet na zijn meerderjarigheid.

Voorwerp van het verzoek

Verzoekers vragen te horen zeggen voor recht dat zij staatloos zijn in de zin van artikel 1.1 van het verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de status van staatlozen. Verder vragen zij het openbaar ministerie te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten met inbegrip van € 1680 rechtsplegingsvergoeding.

Beoordeling

1. Conform artikel 1.1 van het Verdrag van New York betreffende de status van staatlozen d.d. 28 september 1954, goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960 (B.S. 10 augustus 1960) geldt als 'staatloze': *'een persoon die door geen enkele Staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd'* behoudens de uitsluitingen vermeld in artikel 1.2 van dit Verdrag die ter zake niet aan de orde zijn.

Verzoekers dragen de bewijslast dat geen enkele staat hen als onderdaan beschouwt, krachtens de wetgeving van die betreffende staat. Hierbij is niet

vereist dat verzoekers aantonen dat zij niet de nationaliteit hebben van gelijk welke staat in de wereld, maar wel van die staten waarmee zij een band hebben omwille van geboorteplaats, afstamming, huwelijk, verblijf,... Voor zover zij een nationaliteit hebben gehad, moeten ze bewijzen dat zij die overeenkomstig de wet van de betreffende staat, hebben verloren.

2. Identiteit van verzoekers

Het echtpaar _____ en hun drie kinderen (_____) komen België binnen op 4 februari 2019 en op 12 februari 2019 dienen zij een asielverzoek in. Dit verzoek wordt afgewezen op 13 december 2021. Betrokkenen hebben daartegen beroep aangetekend. De beroepsprocedure is nog hangend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij hun asielaanvraag hebben betrokkenen documenten neergelegd die hun identiteit kunnen staven. Er zijn geen elementen naar voor gekomen om te twifelen aan hun identiteit en afkomst.

_____ is geboren in Nairab (Syrië) in 1956. Zijn beide ouders zijn van Palestijnse origine. Hij is een eerste keer getrouwd in 1982 of 1983 met een Palestijnse vrouw en uit dit huwelijk zijn vijf kinderen geboren. Na het overlijden van zijn eerste echtgenote is hij in 1998 hertrouwd met _____. Zij heeft de Syrische nationaliteit. Uit dit tweede huwelijk zijn drie kinderen geboren in Syrië.

Vanaf zijn geboorte tot 2014 heeft _____ altijd in Nairab (Syrië) gewoond. Hijzelf en zijn drie jongste kinderen werden bij het UNWRA geregistreerd als Palestijnse vluchtelingen in Syrië.

In 2014 is _____ verhuisd naar Denemarken. Zijn echtgenote en hun drie kinderen hebben hem in 2016 vervoegd in Denemarken en daarna is dit gezin in 2019 van Denemarken naar België gekomen.

3. Zijn verzoekers staatloos?

Verzoekers hebben dus alleen een band met Palestina (afkomst van hun vaders), Syrië (geboorteland, land waarvan _____ (echtgenote/moeder) de nationaliteit heeft, verblijfplaats tot 2014 resp. 2016), Denemarken en België (verblijfplaatsen).

Het staat vast dat verzoekers niet de Belgische of Deense nationaliteit hebben.

Zij hebben evenmin de Syrische nationaliteit. Een Syrische vrouw kan haar nationaliteit niet doorgeven aan haar kinderen als ze gehuwd is met een niet-Syrische man. Zij kan evenmin haar Syrische nationaliteit doorgeven aan haar echtgenoot. Hoewel het mogelijk is om de Syrische nationaliteit te verwerven via naturalisatie en dit makkelijker is voor Arabieren dan voor niet-Arabieren, zijn maar weinig Palestijnen in Syrië erin geslaagd de Syrische nationaliteit te verwerven, ook niet als ze geboren en getogen zijn in Syrië. Syrië gaat er immers van uit dat de Palestijnen wonend in Syrië naar Palestina zullen terugkeren van zodra een definitieve vredesregeling is tot stand gekomen (zie stukken Openbaar Ministerie, inzonderheid de brief van het CGVS d.d. 10 februari 2022 en de eraan gehechte bijlage 6).

Blijft dan de vraag of verzoekers aantonen dat zij niet de Palestijnse nationaliteit hebben.

'Nationaliteit' is de rechtsband die een persoon verbindt aan een bepaalde staat zodat eerst moet nagegaan worden of Palestina een 'staat' is en zo ja, of Palestina – krachtens haar wetgeving – verzoeker als onderdaan beschouwt.

3.1. De internationale praktijk is reeds geruime tijd gevestigd in de zin van de zogenaamde 'drie-elementenleer': overeenkomstig deze leer is er sprake van een **staat** als een politiek georganiseerd gebieds- en personenverbond volgende elementen omvat: (1) een bevolking, (2) een welbepaald grondgebied en (3) een regering die daadwerkelijk en effectief gezag uitoefent en de bekwaamheid heeft betrekkingen met andere staten te onderhouden. Aan deze drie materiële of feitelijke elementen wordt vaak een eigenschap toegevoegd, nl. de onafhankelijkheid of soevereiniteit: deze laat toe een staat te onderscheiden van zijn territoriale onderverdelingen of van bepaalde niet-statelijke entiteiten (zie J. Wouters, *Internationaal recht in kort bestek*, Intersentia, 2017, 103 e.v.). M.a.w. er is (internationaalrechtelijk) sprake van een staat als aan voormelde voorwaarden is voldaan.

Anders dan verzoekster voorhoudt, is de erkenning van een staat door andere staten niet vereist opdat er sprake is van een staat (zie o.a. M. Bossuyt en J. Wouters, *Grondlijnen van internationaal recht*, Antwerpen, Intersentia, 2005, 203 - artikel 3 van de Convention on Rights and Duties of States van 26 december 1933 (zogenaamde Montevideo Conventie die geldt als internationaal gewoonterecht omdat zij de bestaande wettelijke principes gecodificeerd heeft) – Cass. 18 februari 2019 (C.18.0400.N) – Cass. 19 november 2021 (C.20.0141.F) - Gent, 20 april 2017 (rolnummer 2015/AR/1954) - Gent, 28 maart 2019 (rolnummer 2018/FA/0468) - Antwerpen, 3 oktober 2018, RW 2018-19, 1310 - Brussel, 5 juni 2018 (rolnummer 2017/FA/707) – Antwerpen, 10 april 2019 (AR 2018/FE/36)).

- permanente bevolking

Palestina heeft een permanente bevolking die als dusdanig ook formeel wordt aangemerkt in officiële documenten zoals identiteitspapieren, paspoorten voor Palestijnen, familieregistratiekaarten van het UNWRA (specifiek opgericht ter bescherming van Palestijnen).

- welbepaald grondgebied

Palestina bestaat uit de Gazastrook, de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem. Dat Israël de grenzen van dit gebied betwist en sommige delen ervan bezet/controleert, doet daaraan geen afbreuk.

- regering

De Palestijnse Nationale Autoriteit bestuurt Palestina en oefent effectief gezag uit over een deel van Palestina. Voor het bestaan van een staat is niet vereist dat de regering/het bestuur daadwerkelijk gezag uitoefent over het integrale grondgebied (cfr. Oekraïne).

Verder is de Palestijnse Nationale Autoriteit bekwaam om relaties aan te gaan met andere staten. Deze autoriteit heeft een diplomatieke vertegenwoordiging in minstens 90 staten. Palestina is in 2012 door de Verenigde Naties erkend als waarnemende Staat niet lid van de VN waardoor ze kan deelnemen aan VN-commissies en zich desgevallend kan wenden tot het Internationaal Gerechtshof

in Den Haag bij juridische conflicten met andere staten. Palestina heeft diverse internationale akkoorden afgesloten (o.a. in het kader van de Unesco).

Palestina moet dan ook als een staat worden beschouwd (zie voormelde arresten van de hoven van beroep Antwerpen, Brussel en Gent).

3.2. Rest de vraag of Palestina verzoekers als haar onderdanen aanziet krachtens haar wetgeving. De term 'wetgeving' bedoeld in artikel 1.1 van het Staatlozenverdrag moet in ruime zin geïnterpreteerd worden, zodat niet is vereist dat een werkelijke Palestijnse 'wetgeving' bestaat die gedetailleerd regelt op welke manier de Palestijnse nationaliteit verworven wordt of verloren gaat. Het volstaat dat Palestina op grond van het rechtstelsel dat er voorhanden is, verzoekers als haar onderdanen beschouwt.

In zijn advies voorafgaand aan het arrest d.d. 19 november 2021 (C.21.0095.F) schrijft advocaat-generaal Thierry Werquin (in vrije vertaling):

(...)

9. *Er is geen wetgeving die kwesties met betrekking tot nationaliteit in Palestina regelt. Inderdaad, in 1925, toen Palestina, voorheen een gebied van het Ottomaanse Rijk, onder Brits mandaat stond, werd de 'Palestijnse nationaliteit' toegekend aan 'Turken die gewoonlijk in Palestijns gebied verblijven' door een koninklijke ordonnantie (the Palestinian Citizenship Order). Het begrip nationaliteit werd daarin niet gedefinieerd en geen van de rechten die gewoonlijk aan de toekenning van de nationaliteit verbonden zijn, werd erin verleend.*

Resolutie 181 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 29 november 1947 voorzag in de verdeling van het voormalige 'mandaat Palestina'. Het Britse mandaat eindigde in 1948 en de staat Israël ontstond in de nasleep. In 1952 trok de staat Israël de ordonnantie van 1925 over de Palestijnse nationaliteit in en bevestigde ze het staatsburgerschap niet te erkennen voor Palestijnen die het gebied na 1948 verlieten. Palestijnen die op Israëliisch grondgebied wonen, hebben het Israëliische staatsburgerschap verworven, maar alle anderen bevinden zich in een situatie van juridisch vacuüm.

In de praktijk heeft de Palestijnse Autoriteit de bevoegdheid om paspoorten en identiteitsdocumenten af te geven en nieuwe nationale nummers toe te kennen aan de inwoners van de Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever. Deze bevoegdheid valt onder de controle van de staat Israël: de Palestijnse Autoriteit kan alleen reisdocumenten afgeven aan Palestijnen die in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Bovendien worden Palestijnen die niet in deze registers zijn opgenomen en niet in de bezette Palestijnse gebieden, de Westelijke Jordaanoever, Gaza en Oost-Jeruzalem wonen, de toegang tot Palestina ontzegd. Deze Palestijnen mogen niet stemmen, genieten geen burgerrechten en hebben geen concrete fysieke banden met Palestina.

Volgens UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) weerspiegelt het begrip "onderdaan" een officiële band van politieke en juridische aard tussen een individu en een staat. Het bepaalt ook dat "deze status in het algemeen gepaard zal gaan met ten minste een recht van binnenkomst, terugkeer en verblijf op het grondgebied van de staat". UNHCR voegt hieraan toe dat "het begrip onderdaan in dit verdrag in overeenstemming is met de traditionele betekenis van deze term in het internationaal recht, namelijk personen ten aanzien van wie een staat meent rechtsmacht uit te oefenen op grond van de nationaliteitsband". Het lijkt onmogelijk dat een persoon van Palestijnse afkomst, geregistreerd buiten de bezette Palestijnse gebieden, wordt beschouwd als "onder de jurisdictie" van de staat Palestina.

Palestijnen die buiten de bezette Palestijnse gebieden bij het UNWRA zijn geregistreerd, hebben geen recht op enige diplomatieke of consulaire bescherming met betrekking tot hun terugkeer naar het land van hun nationaliteit.

Volgens artikel XVII, lid 1, a) van het Akkoord van 28 september 1995 "strekt de bevoegdheid van de Raad zich overeenkomstig de Beginselverklaring uit tot het grondgebied bestaande uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, dat één territoriale entiteit vormt, met uitzondering van aangelegenheden waarover in het kader van de onderhandelingen over de permanente status moet worden onderhandeld, van Jeruzalem, de nederzettingen, gespecificeerde militaire sites, Palestijnse vluchtelingen, grenzen, buitenlandse betrekkingen en Israëli's."

Aangezien de Palestijnse Autoriteit geen jurisdictie heeft over Palestijnse vluchtelingen die zijn ingeschreven in de registers van UNWRA en die buiten de bezette Palestijnse gebieden verblijven, kan zij hen niet als haar onderdanen beschouwen.

Palestijnen die geen concrete politieke, juridische of zelfs 'bodem'banden (lien de sol) met Palestina hebben, genieten geen effectieve nationaliteit als geen enkele andere staat dan Palestina hen een nationaliteit heeft verleend.

10. *Uit het voorgaande volgt dat:*

-Palestina voldoet aan de criteria om te worden beschouwd als een staat, bevoegd om te bepalen wie haar onderdanen zijn;

-de Palestijnse vluchteling die is ingeschreven in de UNWRA-registers maar niet meer verblijft in de operatiezone van het UNWRA en bijgevolg niet meer geniet van de hulp en bescherming van het UNWRA, in de regel staatloos is;

-de Palestijnse vluchteling die niet is ingeschreven in de UNWRA-registers en niet verblijft in de operatiezone van het UNWRA of in de bezette Palestijnse gebieden en bijgevolg niet geniet van de hulp en bescherming van het UNWRA, in de regel staatloos is;

-de Palestijn die niet is ingeschreven in de UNWRA-registers maar wel in de registers van de Palestijnse Autoriteit, die woont in de bezette Palestijnse gebieden en aan wie de Palestijnse Autoriteit een paspoort of identiteitsdocumenten heeft afgeleverd, moet worden beschouwd als een onderdaan van de staat Palestina en niet als een staatloze;

-de Palestijn die is ingeschreven in de UNWRA-registers en in voorkomend geval in de registers van de Palestijnse Autoriteit, die woont in de bezette Palestijnse gebieden en aan wie de Palestijnse Autoriteit een paspoort of identiteitsdocumenten heeft afgeleverd, moet worden beschouwd als een onderdaan van de staat Palestina en niet als een staatloze'.

Verzoekers beschikken over geen enkel Palestijns document. Ze zijn niet ingeschreven in de registers van de Palestijnse Nationale Autoriteit. Zij zijn als Palestijnse vluchtelingen geregistreerd bij het UNWRA en ook in Syrië waren zij ingeschreven als Palestijnse vluchtelingen (cfr. Syrische huwelijksakte, Syrische geboorteakten van de kinderen). Ze beschikken over Syrische paspoorten voor Palestijnse vluchtelingen. Ze zijn geboren en getogen in Syrië tot zij dat land hebben verlaten in 2014 (vader) respectievelijk 2016 (de drie kinderen) en naar Europa zijn verhuisd.

Gelet op deze gegevens en eensluidend met voormeld advies van advocaat-generaal Thierry Werquin is de rechtbank van oordeel dat verzoekers aantonen dat Palestina hen niet als onderdaan beschouwt.

4. Geen enkel element laat toe te besluiten dat verzoekers door enige staat als onderdaan worden beschouwd. Het verzoek is dus gegrond met dien verstande dat verzoekers niet gerechtigd zijn op een rechtsplegingsvergoeding. Deze procedure is immers eenzijdig zodat er geen sprake is van een in het ongelijk gestelde tegenpartij.

**OP DEZE GRONDEN,
DE RECHTBANK,**

met inachtneming van de artikelen 2, 9, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en artikel 1028 e.v. Ger. W. en het advies van het openbaar ministerie,

verklaart het verzoek ontvankelijk en gegrond als volgt:

erkent als staatloze waarop alle bepalingen van het Verdrag van New York van toepassing zijn of kunnen zijn:

-
-
-
-

Laat de gerechtskosten ten laste van verzoekers en veroordeelt hen tot betaling van het rolrecht van € 165,00 (nog te innen door de FOD Financiën).

Aldus, behandeld en uitgesproken in raadkamer door de zeventiende familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **tweëntwintig december tweeduizend tweëntwintig**.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: ondervoorzitter/familierechter Katrien De Wilde, bijgestaan door griffier Mia Cocquyt.

Mia Cocquyt

Katrien De Wilde